

Publicerad 2010-06-04 20:06 av peter markurth

Om slavmoral, opium och de större tänkarna

Jag sitter här med min konsruerade värld framför mig,
fan,

fentanyl,
den moderna tidens opium,

stickningar innan stålet når huden,
stasade,

slog i ett par meter,
begrundade rilke,

satte äggoljetemprans betydelse i fråga,
såg campanellas solstat lysa,

över 30 års plågeri i ett hål för att skriva det man vet är sanningen,
svetten rinner,

min kuk,
stenhård som en jävla analvibrator,

väntar på din fitta,
så mycket plast ligger i tiden,

beskyllningarna haglar,
det är sunt för vissa att sitta i fängelse,

de skapar en högre mäniska,
kanske slavmoralen dör ibland där,

till priset av en förvirrad klarsyn,
är ni verkligen får? bä bä,

en flock,
följer automatiskt givna regler i givna sammanhang,

kasta värdigheten,
kör ert liv i lönndom så gott det går istället,

nej, nog med skitsnack,
har kanske skådat en iskall brud,

undrar hur hon uppfattade situationen,
bygger kärleken på sinnessjukdom,

brist på moral,
besvärjelser,

artens fortlevnad,
dna,

enkla ord,
ser den glada vetenskapen skratta åt mina försök,

den högre människan,
bortom gott och ont,

skapas faktiskt och syns,

che,
till och med sartre säger detta högt,

ni tuktar era barn med mills villfarelser som om inget hänt,
ja egentligen,

jag tror att jag vill åka och fiska sanningar ur en önskebrunn med min älskade,
vi har ej ruttnat än,

du kommer att kyssa,
mitt vemod,

älska mina små pupiller,
inlärt hat,

poesi,
bistra sanningar och annat slödder,

vet ej om du hittar i mitt hjärta,
be om en karta och kom nu,

jag kan ej vänta längre,

livet pågår därute

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten